



# 54. Králický Sněžník



Sobota **5. listopadu 2011**



**Odjezd:** od nádraží ČD (před restaurací La Rocket) v **6.30 hod.** autobusem.

Zastávky jsou v Holicích na autobusové zastávce u nádraží ČD, a v Borohrádku na náměstí (místo nástupu uveďte při přihlášce!).

**Trasa tam:** Pardubice, Holice (zastávka za tratí), Borohrádek, Čestice, Častolovice, Kostelec nad Orlicí, Vamberk, Žamberk, Pastviny, Mladkov, Lichkov, Miedzylesie (PL), Sienna (PL).

**Autobus přejezd od parkoviště v Siennie přes Miedzylesie (PL), Dolní Lipku, Králíky, do Dolní Moravy k pensionu Na Rozcestí kde vyčká návratu všech turistů.**

**Trasa zpět:** Dolní Morava, Králíky, Lichkov, Mladkov, Pastviny, Žamberk, Vamberk, Kostelec nad Orlicí, Častolovice, Čestice, Borohrádek, Holice (zastávka za tratí), Pardubice.

**Předpokládaný odjezd zpět: v 18.00 hod.**

**Trasa:** Z parkoviště v polské vesnici *Sienna* dojdeme na lanovku, která je zmluvena na 10h (musíme tam být ale min.10 min předem) a vyjedeme na vrchol *Czarnej Góry* (1205 m n. m.). Z vrcholu půjdeme po červené zn. na polskou chatu /a/ *Schronisko PTTK Na Śnieżniku* (1218 m n. m.) kde je možnost občerstvení i za Kč. (PTTK - Polskie towarzystwo turystyczne krajoznawcze je ekvivalentem KČT - Klubu českých turistů). Odtud po hřebenu, který kopíruje státní hranici a dojdeme až na vrchol /b/ *Králického Sněžníku* (1424 m n. m.).

Sestup z vrcholu zahájíme po červené a žluté zn. okolo /c/ *Pramene Moravy*, rozvalin /d/ *Lichensteinovi chaty* a /e/ *Sochy slona* na rozcestí „*Sedlo pod KS*“. Odtud budeme scházet již jen po žluté zn. okolo chaty HS („*Františkova chata*“), *Sněžné chaty*, chaty *Vilemína* až do *Dolní Moravy* k pensionu *Na Rozcestí* (pivo, polévka atd...), kde bude čekat autobus.

**Délka trasy:** cca 23 km

**Povinná výbava:** OP; cestovní pas. Trekingová kotníková obuv, proti sněhové návleky na obuv, palcové rukavice, čepice.

**Občerstvení:** Schronisko PTTK Na Śnieżniku (možnost občerstvení i za Kč);

**TTTT** (Tradiční Turistické Teplé Tekuté) občerstvení přímo z pramene Moravy podávané ve sklepním prostoru bývalé Liechtensteinské chaty tradičně Petrem Dračínským (hrníček a posilovací ingredience si dodá každý sám); pension Na Rozcestí (+420 724 877 961, +420 606 644 475)

**Mapa:** edice KČT č. 53 Králický Sněžník -1:50 000.

**Cena:** děti 150 Kč, členové: 250,- Kč, ostatní: 300,- Kč. **Cena za lanovku na vrchol Czarnej Góry je zahrnuta v ceně výletu.**

**Přihlášky:** přijímá Dagmar Ehrenbergerová, e-mail do zaměstnání: [ehrenbergerova@szs.pardubice.cz](mailto:ehrenbergerova@szs.pardubice.cz), telefon do práce 466 050 217, mobil 739 569 070.

Při odhlášení od 14. dne před termínem a při nedostavení se k autobusu zaplatí každý stanovenou cenu zájezdu v plné výši.

*Turisticko-vlastivědný text.*

**/a/ Schronisko Na Śnieżniku** – Historie Schroniska se datuje do roku 1869 kdy Marianna Oranžská – dcera holandského krále a manželka pruského krále bydlela v paláci Kamieńcu Żąbkowickim a pozvala si švýcarského horala Michała Aegertera. Ten dostal za úkol vybudovat „švýcárnu“, kam Marianna pak ráda jezdila na odpočinek. A tak vzniklo „Schronisko Na Śnieżniku“ jako prvé svého druhu v polských zemích.

**/b/ Vrchol Králického Sněžníku** – Nachází se ve výšce 1 424 m, a byl se svým rozsáhlým vrcholovým platem pro stavbu rozhledny přímo předurčen. Stavba započala až vznikem Kladského turistického spolku v roce 1895. Projekt vypracoval vřatislavský architekt Felix Henry a náročné stavby v drsných podmínkách se ujala zednická skupina mistra Emila Giessera z Klodzka. Ukončené věže dosahovaly výšky 33,5 a 30 metrů a měly vyhlídkové plošiny. Dne 9. 7. 1899 byla rozhledna slavnostně otevřena a pojmenována po císařovi Vilémovi. Lety se stav rozhledny neustále zhoršoval, a to zejména vlivem drsného počasí a pramalé údržby. Proto po řadě expertiz rozhodla polská strana o stržení rozhledny především z důvodu bezpečnosti návštěvníků dne 11. října 1973.

**/c/ Pramen Moravy** – Vodopisně je Králický Sněžník pozoruhodnou lokalitou. Pramení zde tři řeky, jejichž vody odtékají do tří moří. Liptovský potok do Severního moře, řeka Morava do Černého moře, a Kladská Nisa do Baltského moře. Nejdelší moravská řeka Morava pramení ve výšce 1380 m n. m. Od roku 1876 je správcem toku Moravy od jejího pramene státní příspěvková organizace Povodí Moravy Brno. Vlastní správu vykonává závod Horní Morava provoz Šumperk. Povodí Moravy v roce 1976 delimitací obdrželo od bývalých Lesotechnických meliorací pramen Moravy i s tokem řeky Moravy od Hanušovic. Vlastní pramen nebyl v dobrém stavu a v roce 1978 byla dokončena oprava pramene Moravy do dnešní podoby společnou akcí Povodí Moravy a Svazu mládeže okr. Ústí nad Orlicí. Přesto, že pramen Moravy byl uveden do důstojného stavu, jsou neustálé problémy s jeho ničením některými "turisty". Z důvodu zachování kvalitního zdroje vody musí zůstat pramen Moravy ve své stávající podobě - uzamčený.

**/d/ Liechtensteinova chata** – Na moravské straně Králického Sněžníku (v Polsku zvaný Snieznik Klodski) nechal kníže Liechtenstein postavit horskou chatu, která byla otevřena do 21. 7. 1912 a pojmenována Liechtensteinova. Jednalo se o dřevěnou dvoupatrovou budovu se 40 lůžky a noclehárnou. Bylo zde již el. osvětlení a vodovod. Chata se záhy stala velkým střediskem letní a zimní turistiky. Naposled byla chata spravována RaJ Vysoké Mýto, která ale nejevila o chatu patřičný zájem. Postupně vyvstala otázka, zda chatu rekonstruovat, nebo zbourat z důvodu napadení dřevomorkou. Dne 4. 8. 1968 bylo rozhodnuto provoz chaty zastavit a provést likvidaci celého objektu k čemuž došlo v roce 1971. A tak jedinou turistickou základnou je na polské straně pak chata Na Sněžníku.

**/e/ Socha slona** – Stala se jakýmsi symbolem Králického Sněžníku, avšak o jeho historii existuje velmi málo dochovaných materiálů. Tato historie se vztahuje k působení dr. Oskara Gutwinského na chatě od roku 1922. Tehdy se tu scházela skupina mladých umělců a literátů (Kurt Halleger ze Šumperka a pokroková pražská skupina Pražská secese), kteří se pokoušeli na kulturním poli sblížit Čechy a Němce. Při svých setkáních si oblíbili melodickou píseň "V ještědském údolí kvete šeřík". Podle ní si dali název „Jesher“ a jejich symbolem byl šeřík. Později se jim nelíbilo, že jejich symbol není spjat s místem, kde se scházejí. Všimli si, že když kýchá slon, zní to jako "ješ". A tak sice jméno ponechali, odvodili je však od kýchání slona, kterého tak přijali za svůj symbol. V roce 1932 vzpomenuli umělci 10. výročí vzniku této skupiny. Poblíž chaty postavili svůj symbol - sochu Slona, který zde dodnes stojí a stále vesele hledí do krajiny.